

Μαρίας Λαμπαδαρίδου

«ΤΑ ΧΑΡΤΙΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ»

ΣΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΑ πνευματική παραγωγή που χάρισε μέχρι σήμερα στην ποίηση, στον πεζό λόγο και στο θέατρο η Μαρία Λαμπαδαρίδου, η τελευταία έκδοσή της «Τά Χάρτινα Πρόσωπα» είναι το τρίτο βιβλίο μιας τριλογίας, που έρχεται ύστερα από «Τό Όραμα του Αλέξη Φερᾶ» και το «Μικρό Κλουδί» να ολοκληρώσει τους στοχασμούς της πάνω στον άνθρωπο, τον άνθρωπο που αρχίζει με το πρώτο ξεπέταγμα στη ζωή, τη γοητεία των πραγμάτων και των αισθήσεων, που νοιώθει την πρώτη του νίκη στην όρμη της ζωής, για να επακολουθήσουν ύστερα οι ρυτίδες, ή απαγοήτεις και τέλος το Όνειρο που μ' αυτό προσπαθεί να σώσει την πραγματικότητα.

Στο τρίτο βιβλίο της τριλογίας, τα «Χάρτινα Πρόσωπα» μέσα στις 175 καλοτυπωμένες σελίδες του, η συγγραφέας μας δίνει σε 65 σκηνές—σκηνές δηλ την αίσθηση της αγωνίας του ανθρώπου που παλαίει μέσα του να βρει τη λύτρωση από το άγχος που τον πνίγει. Οι ανικανοποίητοι πόθοι του, το σφυροκόπημα της μοίρας που τον κρατά δεμένο σαν μέσα σε φυλακή χωρίς ελπίδα να βγει έξω να χαρή τη ζωή, να νοιώσει πως υπάρχει, πως είναι κι αυτός κάτι μέσα στο άχαρο σύνολο των συνανθρώπων που περνούν δίπλα του αδιάφοροι σκωπτικοί, εϊρωνες και τον κάνουν να νοιώθει πιο πολύ τη μοναξιά του και την ανυπαρξία του, όλα αυτά του σπάνουν το ήθικό, του γκρεμίζουν τα όνειρά του και τέλος τον συνθλίβουν σαν μέσα σε βαρείες μυλόπετρες, σαν κάτι το άχρηστο, το μηδαμινό, σαν κάτι που δεν υπήρξε ποτέ.

Τά «χάρτινα Πρόσωπα»—της Μαρίας Λαμπαδαρίδου, δείχνουν την ώριμότητα στην πλατειά αντίληψη του άγχους που θαραίνει τον σημερινό άνθρωπο και ανεβάζουν την συγγραφέα στα ψηλότερα скаλοπάτια της τέχνης του λόγου και του στοχασμού.

ΣΗΜ. Μ.Ν.— Η δ)νις Μαρία Λαμπαδαρίδου είναι κόρη του κ. Κλεόβουλου Λαμπαδαρίδου από το Πραστεϊό του Μαρμαρά, ό δέ κ. Δημήτρης Οικονομίδης κατάγει από την Κούταλη.